

Пише:
Љилјана Лакић
Швракић

Сент Луис, фебруар 2009.

*“Имала је величанствени наступ људи прочишћених лудилом или ватром.”
Тенеси Вилиамс*

Те године први снег пао је у Сент Луису крајем новембра. Онда је ископнео и дани су били сунчани и пријатно прохладни. Сунце је разбијало Божићну атмосферу. Под јаким дневним светлом, куће украшене светлуцавим накитом, деловале су чудновато.

У зими лето...

Милица је добила позивницу од Барбаре Симпсон. На позивници је била госпођина фотографија. Сликала се са својим псетанцем. Испод огромне јелке тужно се смешило лице богате даме из Клејтона. Барбара се родила у богатству. Богатство је потицало од нафте из Тексаса. Одрасла је у кући са дванаест спаваћих соба. Права *Southern Belle*. Удавала се неколико пута.

Последњи Барбарин муж био је лекар у Сент Луису. Преминуо је пре неколико година. Били су усвојили једно дете, дечака. Нису имали среће. Момак се одметнуо од њих. Барбара је, по смрти свога мужа, остала потпуно сама. Сва њена родбина живела је у Тексасу.

Рат у Босни учинио је да се Милица породица наша међу избеглицама у Сент Луису. Пошто није знала енглески језик Милица мајка је чистила по богатим кућама у Клејтону. Тако је, путем препоруке, дошла до госпође Барбаре.

Милица је завршила средњу школу. Барбаре се допало лепо, високо девојче. Сваког послеподнева, пре него што би Милица дошла по мајку, Барбара би припремила чај. Онда су седеле и ћаскале. Усамљеној госпођи пријало је друштво младе, живахне девојке.

Гледајући у позивницу за Божићни пријем Милица се осетила негодно. Никада није била на таквом пријему. Знала је да су Барбарине званице угледни и богати људи. Барбара је позивнице слала само онима које је желела да види на пријему.

Са својим родитељима Милица је живела у Јужној Општини Сент Луиса. Ту су живеале бројне избеглице из Босне. У том делу града куће су биле скромне и мале. Куће у Клејтону биле су велике, старинске и раскошне.

Најстарије богатство у Сент Луису долази из Клејтона. У Клејтону су најбоље школе, продавнице и најбогатија пословна четврт.

Милица није хтела да разочара Барбару. Одлучила је да је позове телефоном и потврди долазак.

Дуго је звонило. Коначно Барбара подиже слушалицу. Говори тешко и невезано. Милице се чинило да њена саговорница и не зна са ким разговара.

Хватао се рани, децембарски мрак. На кућама су сијала празнична светла. У даљини су се чуле сирене ватрогасних кола. Милица је на календару заокружила датум са позивнице.

***

Божићни пријем одржавао се у Барбарином новом стану на четири нивоа. Налазио се у луксузном делу Клејтона. До пре годину дана живела је у кући налик на мали замак. Једне је ноћи полупоспана Барбара изручила пепељару у корпу у купатилу. Потом је, као и обично, узела пилуле за спавање. Да је пас није пробудио изгорела би у пожару који је избио у купатилу. Стотине бочица скупочених парфема разбуктале су ватру узроковану неугашеним пикавцем. Истрчала је у хладну ноћ у лаганој,

прозирној спаваћници. Суседи су јој помогли а ватрогасци брзо сузбили пожар. Горњи спрат је био тешко оштећен. У пролеће Барбарину кућу купује један доктор. Београђанин. Кућа је поправљена и доктор се ту настанио са својом породицом. Барбара их је повремено посећивала и причала им о забавама које су приређиване у великој сали са галеријом. На неким забавама са галерије су певали хорови и свирали познати музичари.

Собе у Барбарином новом дому биле су премале за тежак намештај донет из старе куће. Свечана трпезарија збијена је на много мањи простор. Двострука гаража још увек је служила као складиште онога што се није дало сместити по собама. Свуда је било обиље најфинијег кристала, аустријска колекција “Сваровски” пунила је целу витрину у салону. Дубоки кинески теписи, порцелан са позлатом и завесе од пода до таванице гомилале су се по свим просторијама. Милицина мајка имала је пуне руке посла да то све очисти и расприми. Свега је било премного.

Барбара је замолила Милицу да дође раније и помогне јој око сервирања. Када је Милица стигла, Барбара је била још у купатилу и рекла јој је да распореди шримпове и кре-

кере по чинијама у трпезарији. На несрећу шримпови су били покварени а сем неколико боца вотке ничег другог није било у кухињи. Барбара није силазила из горњих одаја. Гости су почели да пристижу. Познавали су се између себе, точили вотку и грицкали крекере и бадеме. Забава је била у јеку. Појавио се и доктор Београђанин.

Милица је већ забринуто бацала погледе уз степениште. Барбара никако да сиђе. Онда је најпре стрчало псетанце Тифани. Зачула су се нека врата.

Жамор гостију је утихнуо. Низ степенице је снено силазила домаћица забаве. На себи је имала дугачку широку “Пудл” сукњу украшену по ободу апликацијама од штраса. Сукња је уз танано тело била привезана дугачком златастом ешарпом. На босим ногама сјајне папуче са високим потпетицама. Силазила је чврсто се држећи за гелендер. Месечарски неприсутно. Смешила се тужно као на фотографији. Њен штеповани капутић, боје злата, бацао

је сабласни сјај по бледом лицу. Стаклиле су јој се велике плаве очи.

Деловала је потпуно нестварно.

(... као Зелда Фицџералд у драми “Одећа за Летњи Хотел” Т. Вилиамса...)

Када се поздравила са свим гостима Барбара је у кухињи потражила Милицу. Пољубиле су се. Барбара је из оставе извадила дугачку уску кутију и пружила је Милице. У кутији је била ЖУТА РУЖА. Стигла из Тексаса. Била је од најбоље узгајивачке сорте. Потпис нечитак. Барбара је желела да Милица ту ружу носи на Новогодишњем избору за најлепшу девојку Босне.

Неки гости су већ почели да одлазе. Прилазили су кутијама сложеним испод три раскошно окићене јелке. Тражили су кутије са својим именима. Барбара је за сваку од својих званица припремила божићни поклон. Некада је била веома позната у граду по бројним добротворним приредбама и поклонима. У тим временима понела је и титулу “Жена Године”.

Одједном је неко викнуо: “Докторе, брзо!” Гости су се ускомешали. Милица је пожурила у салон. Видела је доктора нагнутог над Барбаром. Очи домаћице испуњене ужасом и болом. Грчевито је држала доктореву руку. Онда се придигла и осмехнула уз извињење да су јој потпетице превисоке. Следећи је, сви су наставили да се љубазно осмехују. До краја вечери инцидент се није помињао.

Испод јелки више није било ниједне кутије. Барбара је увелико спавала када је Милица завршила распремање и изашла из кухиње кроз гаражу. На седишту “Ролс-Ројс” кабриолета приметила је велику дрвену кутију са боцама вотке. Присуство вотке у Барбарином животу плашило је Милицу.

***

У ресторану “Трбић”, на улици Гравоа која доминира југом Сент Луиса, одржана је Новогодишња забава. Становници Јужне Општине имали су прилику да виде прелепе девојке из Босне. Милица је изабрана за другу пратиљу. Носила је као корсаж ЖУТУ РУЖУ ИЗ ТЕКСАСА.

Када је сутрадан назвала Барбару, да јој јави радосну вест, телефон је узалудно звонио.

Ветар је витлао снежне наносе улицом Бродвеј која прати Мисисипи јужном долином. Узбрдо, у попречним улицама из којих се види река и складишта, била је кућа Милициних родитеља.

Милица се спремаола да иде у посету Барбаре.

Од доктора Београђанина сазнала је да је, дан после пријема, богата госпођа пребачена у болницу.

И није се више вратила. Прохујала са вихором, Ружа из Тексаса...

